

Ἡ κατὰ τὸ 1615. ὁ Παρις. γυνομένη τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν ἐκδόσις προτιμητέα καὶ τῆς ὑστερον κατὰ τὸ 1638. ἔτος αὐτῆς γυνομένης. ἰστέον δὲ, ὅτι ὅσα τῶν δυσεβῶν τῆς Ὀργάνης δογματῶν ἔχρη ἐν τοῖς αὐτῶν στυγαγμασι συμπαρεπεφυκότες εὐρίσκονται, ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν παρερραπίσθησαν, ὡς ὑπὸ τῆς ἀνταποδοτικῆς, ἔστιν Ἀνορθώτης τῆς Κωνσταντινουπόλεως Γερμανὸς καταμαθεῖν ἐξάδιον^β.

Τῶν Συγγραμμάτων αὐτῶν

Τὰ μὴ περιεχόμενα ὑπὸ τῶν εἰρημύων ἐκδόσεων.

Ὁμιλία εἰς τὸν Πέτρον καὶ Παῦλον^α. Τὰ εἰς τὸ ἄσμα ὑπομνήματα^β. Ἡ πρὸς Εὐάγγελιον ἐπιστολή περὶ Θεότητος^γ. Ἀντιβήθητις πρὸς τὰ Ἀπολυταῖς^δ. Ὁμιλία δὴν εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον^ε. Ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἄγγελος εἰς σῶμα τῆς Θεῆς λόγος μεταποιεῖται, καὶ ὅτι ἐπαναγέσκει τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει αὐτῆς μεταλαμβάνειν^ς. Ἐπιστολὴ ἰδὲ πρὸς Εὐσέβιον^ζ.

Τὰ Νόθα.

Δύο λόγοι ῥωμαῖσι μόνον ἐκδομένοι. ὃν ὁ μὲν εἰς τὴν ἁμαρτανλὸν γυναικα, καὶ εἰς τὰς ἀπίωνας τὰς ἄλλας διδάσκοντας, καὶ περὶ μετανοίας· ὁ δὲ, εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν^α.

Τὰ Ἐκλελοιπότα.

Εἰς τὰς παροιμίας^α. Εἰς τὴν πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολὴν^β. Πῶς παραγίνεσθαι τὸ πνεῦμα πρὸς τὴν βασιλείαν^γ. Πρὸς Ἀβλαβίον^δ. Θεογνωσία^ε. Εἰς τὸ, ἔτος ἐστὶν ὁ ὅσιος με ὁ ἀγαπητός^ς. Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμφιλόχιον^ζ.

ΔΙΔΥΜΟΣ ὁ Ἀλεξανδρεὺς κομιδὴ νέος τὰ πρῶτα τῶν γραμμάτων σοχηῖα μαθῶν, τὴν ὁρατικὴν ἀπέβλεπε διώσκειν. ἀλλὰ γὰρ ἐφύθη ὡς, ἀ δὲ ἐφθαλμῶν παιδουθίῳ ἐκ ἰχθυος, ταῦτα δὲ ἀκοῆς ἐξεμάνθανε. καὶ γὰρ καὶ ποιητικῆς, καὶ ἱστορικῆς, αἰριθμητικῆς τε καὶ γεωμετρίας, καὶ μουσικῆς, καὶ ἀστρονομίας, καὶ διαλεκτικῆς, καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων μετέλαχε παιδουμάτων. ἐ μὲν ἄλλα καὶ τὰς θείας Γραφάς, παλαιάν τε καὶ καινὴν, ἀριστατε ἐξεπαίδευσεν, καὶ μεμάθηκεν ἀκριβέστατα^α. διὸ δὴ περὶ τὸ 370. ἔτος^β πάσῃ διαπρέπων ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ^γ, τῆς αὐτῆς Ἀλεξανδρεῖα τῶν ἱερῶν μαθημάτων προήγαγε δι-

δασκαλείε, κατὰ τῶν τὰ Ἀρείε φρονούντων ἐξέρως ἀγωνιζόμενος, καὶ λαμπρῶς ἀριστῶν. ἔπειθε γὰρ ἐξάδιον ἐβία λόγων, ἀλλ' ὑπὸ τῆς αἰγαν παιδῆς, ἐκασον αὐτῶν οἰονοῖς κριτικῶν καθίστας τῶν ἀμφιβόλων. θαῦμα δ' ἰὼν ἐπὶ τὸν τυχὸν ὁ ἀνὴρ^δ. διὸ καὶ πολλοὶ εἰς τὴν Ἀλεξανδρεῖαν παρεγίνοντο, οἱ μὲν αὐτῶν ἀκασόμενοι^ε, οἱ δὲ ἰσθησόντες μόνον. αὐτοὶς καὶ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ταῦτα πρὸς αὐτὸν εἰπὼν^ς. ἐ χαλεπὸν, ἐδὲ λύπης ἄξιον, ὃ δίδυμε, ὁφθαλμῶν ἀπορεῖν σε, ὡς μέτεσι σαύραις τε καὶ μουσὶ καὶ τοῖς ὀυτελέσι ζώοις^ζ. μακάριον δὲ καὶ χάριν, ὅτι παραπλησίως Ἀγγέλοις τὰς ὁφθαλμοὺς ἔχεις, δι' ὧν τρανῶς τὸ θεῖον κατανοεῖς, καὶ τὴν ἀληθῆ γνῶσιν ἀκριβῶς ὁρεῖς^ζ. αὐτῆς δὲ τῆς ἡλικίας αὐτῆς 85, ἔστιν τῷ ἀπὸ Χριστοῦ 396. τὸν τῆς βίης δρόμον διήνυσεν^α. ἀλλ' ὁ μὲν ζῶν ἐπέπονθεν, τέτε θανὼν ἐκ ἀπὴλλαςκίαι. ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς μὲν τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν ἐπανέτης τῆς Ὀργάνης ἀφθῆ^β, αὐτῶν δὲ καὶ ὁμόφρων ἀπαποδεδέχθη, ὑπὸ μὲν τῆς ἀγίας οἰκουμενικῆς πέμπτης Συνόδου, τινὰ τῶν αὐτῶν συγγραμμάτων^γ. ὑπὸ δὲ τῆς αὐτῆς Λατερανῆς, καὶ αὐτὸς ἀναθέματι καθυπαβεβλήθη^δ.

Τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν

Τὰ Ἐκδομένα.

Βιβλίον περὶ τῆς ἀγίας πνύματος^α. Σιώτμοι τινες εἰς τὰς καθολικὰς ἐπιστολὰς διηγῆσαι^β. Συμβουλή ἡθική^γ.

Τὰ Ἐκλελοιπότα.

Λόγος εἰς τὸν Ἰωβ^α. Εἰς τὸν Λῶτ καὶ εἰς τὸν Δαβὶδ^β. Εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν^γ. Ὑπομνήματα εἰς τὸν Ἰωβ^δ. Εἰς τὰς Παροιμίας^ε. Εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων^ς. Εἰς τὴν τῶν ψαλμῶν βίβλον ὅλῳ διάφορα ὑπομνήματα^ζ. Εἰς τὸν Ἡσαΐαν λόγοι δεκαοκτώ^α. Εἰς τὸν Ἰερειάν^β. Εἰς τὸν Ὡσηὲ καὶ Ζαχαρίαν λόγοι πάντες^γ. Εἰς τὸν Μιχαΐαν βιβλία τρία^δ. Εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ Ἰωάννην ἐκ ἐλάχις ὑπομνήματα^ε. Εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας ὑπομνήματα^ς. Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ὑπομνηματίδια^ζ. Εἰς τὴν πρὸς Κορινθίους^α. Κατὰ ἀντιπάλοις δογματῶν^β. Κατὰ Ἀρειανῶν^γ. Περὶ Τριᾶδος τρία βιβλία^δ. Πρὸς Φιλόσοφον^ε. Βιβλίον πρὸς Ῥαφῖνον διατὶ ἀποδησκασί τὰ βρέφη, καίπερ διὰ τὰς αἰματίας αὐτῶν ἀναλαβόντα σώματα^ς. Περὶ ἀριθμῶν περὶ τῆς^ζ. Περὶ Ἀσωμάτων^α. Ὑπομνήματα εἰς τὰ περὶ ἀρχῶν Ὀργάνης^β.

b 3

ΔΙΟΔΩ.

(α) Ἡν δὲ φησὶν ὁ Φῶτ. (ὡς κωδ. 6.) τὴν μὲν Φράσιν, αἱ τὶς ἄλλαι φητόρων, λαμπρότε, καὶ ἡδονῆς ὡς ἀποσέζων . . . ἡλεονάξην δὲ τοῖς ὀδυμνῆμασι καὶ τοῖς παραδόγμασι. (β) Ὁρα τὸν 85. κωδ. τῆς Φῶτ. βυβλομῶν. ἰσίν. (γ) Συνεξεδόθη τοῖς Νότις καὶ Μαξίμ. ὑπομνήμ. τῇ αὐτῇ β. σελ. (δ) Συνεξεδόθη κατὰ τὸ 1599. ἔτος τοῖς συντομ. τῶν ὑπομνημ. τῶν ἀρχ. Ῥωμ. (ε) Ἐν τοῖς τῆς Νεζιανζ. κῆται, ὡς ἀρῆται (ὡς τῇ μ. σημειώσ. δὲ τῶν κῆται καὶ αὐτῶ 2. Τόμ. τῆς ἀρχ. ἐκδοσ. τῶν τῶ ἀγίας συγγραμ. Παρις. κατὰ τὸ 1560. ἔτος. (ς) Συνεξεδόθη τῶν ἀρχ. συντομ. (ζ) Ἀσκήσις τῆς Ἀμασίας ἐπισκόπου ἁγίου. Ὁρα τὸν 271. κωδ. τῆς Φῶτ. (λ) Μνήμη παρ' αὐτῶ τῆς Νύς. αὐτῇ εἰς τὸν Ἐκκλησιαστ. 1. ὁμιλ. (μ) Παρὰ Κυρίλ. Ἀλεξανδ. ὡς τῇ ἐπιλύσει τῶν 12. κεφ. αὐτῆς σελ. 198. τῆς 7. Τόμ. (ν) Παρ' αὐτῶ τῆς Νύς. αὐτῇ τῆς πρὸς Θεοδότ. ἐπισκ. ἐπισ. διὰ τὴν ἐγγαγρίαν. (ξ) Παρ' Εὐδύμ. αὐτῇ τῇ συνοδῇ. (ο) Παρὰ τῶν Αὐτ. κατὰ τὴν τῆς Αὐτ. μαρτυρ. (π) Παρὰ τῶν Δαμασκ. αὐτῆς σελ. 773. τῶν παρὰ. (ρ) Μίμν. ὁ Βαρόν. αὐτῇ τῆς 40. ἔτος. Ἀρῆ. 13. ὡς μαρτυρ. ὁ Φαβρίκ. αὐτ. (σ) Οὗτω μὲν ὁ Σωκρ. (ὡς βιβλ. 4. κεφ. 25.) ὁ δὲ Σωζόμ. (ὡς βιβλ. 3. κεφ. 15.) λέγεται, φησὶ, τὰς χαρακτῆρας τῶν γραμμάτων σανάδι καταχραζόμενος αἰς βίβλους ἐκμαθῶν τοῖς δακτύλοις ἱσχυόμενος. συνάκτας δὲ καὶ οἰκονομίας, καὶ τὰ ἄλλα ἐφεξῆς καταλήψας, καὶ συνεχῶς ἀκροάσας, καὶ ἀναμνήσας τῶν ἀκοῆς θηρημάτων. (τ) Ὁ Σωκρ. αὐτ. καὶ ὁ Θεοδώρ. αὐτῆς βιβλ. 4. κεφ. 29. τῆς Ἰσορ. (υ) Ὁ Κάβ. αὐτῆς Τόμ. 1. σελ. 253. (φ) Κατὰ τῶν τῶν χρόνον αὐτῶν μὲν Ἐφραίμ ὁ θανυμάσιος, αὐτῶν Ἀλεξανδρεῖς δὲ διέπρεπε δίδυμος . . . αὐτῶν ἔν ἀσκηταῖς καὶ τῆς ἀρετῆς φροντισταῖς ἔτοι κατ' ἐκῶν διδασκων τὸν καιρὸν. ταῦτα μὲν ὁ Θεοδώρ. (αὐτῇ) ἐξ ὧν καὶ τὸν μοναχικὸν ἔοικε βίον ἐπαγγελιδύων τὸν δίδυμον. (χ) Ὁ Σωζόμ. αὐτ. (ψ) Οἶον, ὁ Ἰερωνύμ. ὁ Ῥαφῖν. ὁ Παῖδιος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἀμβρόσιος. ὁ Ἰσίδωρ. καὶ ἄλλοι ἐκ ὑπαρξίμῶν. Ὁρα σελ. 352. τῆς 8. τῶν. τῆς Φαβρίκ. (ω) Ὁ Σωζόμ. αὐτ. (2α) Ὁ Φαβρίκ. αὐτ. (2β) Ὁ Σωκρ. αὐτῆς βιβλ. 4. κεφ. 25. (2γ) Ὁρα τὸν 1. κανὼν τῆς αὐτῆς Τριᾶς. Συνὸς. τῶν διὰ βιβλίων, καὶ τῶν 1. πρῶτ. τῆς οἰκονομ. ἐβδόμ. καὶ Νικηφ. τῆς Καλῆς. τῆς 27. κεφ. τῆς 17. βιβλ. τὰ γὰρ τῆς πείπλ. αἰκῆς. Συνὸς. πρὸς. ἱσχυόμενος. τῶν ἐκ ἐμπειρίας. (2δ) Ὁρα τὴν 734. σελ. τῆς 4. Τόμ. τῶν παρὰ. τῶν Συνὸς. τῶν ὑπὸ Βιν. ἐκδοθέν. (2ε) Ἐξεδόθη πρῶτον αὐτῶν Κόλον. κατὰ τὸ 1531. ἔτος. ἅμα καὶ αὐτῶν Ἀμπελῶν. κατὰ τὸ 1614. ἡ δὲ παρ' Ἰερωνύμ. ῥωμαϊκῇ μεταφρ. κῆται αὐτῶν Τόμ. 9. σελ. 355. τῶν αὐτῶν συγγραμ. (2ς) Ῥωμαϊκῇ μόνον ἰσδοθ. συν τῇ ἀρχ. περὶ τῶ ἀγίας πνύματος. βιβλ. Ἐκκλησιαστ. καὶ ῥωμαϊκῇ αὐτῶν Παρις. κατὰ τὸ 1672. ἔτος αὐτῶν 2. μέρ. τῆς Ἀκκίης. τῆς ὑπὸ Κομβεφίσι. συνταγῆς. (2η) Παρὰ Σωκρ. αὐτῆς βιβλ. 4. κεφ. 23. ἔτι δὲ αὐτῇ. Τὰς περὶ προνοίας καὶ κρίσεως κατὰ σαυτὸν ἐπὶ γύμναζ. λόγος, καὶ τῶν τῶν ὕλης διὰ μνήμης φέρει παραδῆντι. ἀπαντες γὰρ σχεδὸν αὐτῶν τῶν προσημειώσ. καὶ τὰς μὲν περὶ κρίσεως λόγος αὐτῶν τῆς διαφορῆς τῶν σωματων, καὶ κατὰ τὸν κόσμον ὁρήσεις. τὰς δὲ περὶ προνοίας, αὐτῶν τῶν τρόποις τοῖς ἀπὸ κακίας καὶ ἀγνοίας, ἐπὶ τῶν ἀρετῶν ἡ ἐπὶ τῶν γνῶσιν ἡμῶν ἐπανόγκας. (2θ) Μνήμη παρὰ Δαμασκ. αὐτῆς σελ. 789. τῶν Παρὰ. (2ι) Παρὰ τῶν Αὐτ. αὐτ. (2κ) Παρὰ τῶν Αὐτ. αὐτ. αὐτῆς σελ. 685. (2λ) Παρὰ Ἰερωνύμ. αὐτῇ τῶν ἐκκλησιαστ. συγγραμ. καταλ. (2μ) Μίμν. ὁ Κωνσταντῖνος. αὐτῇ τῆς 5. κεφ. περὶ τῶν ὁμολογ. παρὰ Κάβ. αὐτῆς. ἡ δὲ εἰς αὐτῶν δὲ ὑπομν. ἀποσπασ. κῆται αὐτῇ ὑπὸ Θεοδώρ. τῆς Πελτῶν. αἰς τὰς Παροιμ. ῥωμαϊκῇ μόνον ἰσδοθ. σαρφ. (2ν) Ἐν τῇ ὑπὸ Μικροσ. ἰσδοθ. σαρφ. (2ξ) Μίμν. Νικηφ. ὁ Κάβ. αὐτῆς βιβλ. 9. κεφ. 17. τῶν δὲ πᾶσι αὐτῶν ἰσδοθ. αἰς τὰς ψαλ. σαρ. (2ζ) Μίμν. Νικηφ. αὐτῇ τῆς 307, 341, 677, 721, καὶ 781. τῶν Παρὰ. (2η) Ἐν τῇ Γαλατίας. σαρ. (2ρ) Παρὰ Νικηφ. αὐτῆς καὶ Δαμασκ. αὐτῆς σελ. 778. (2σ) Παρὰ Τημεριοντ. αὐτῶν. 10. τῶν ὑπομν. (2τ) Παρὰ Νικηφ. αὐτῆς καὶ Δαμασκ. αὐτῆς σελ. 676, καὶ 754. (2υ) Παρὰ Ἰερων. αὐτῆς σελ. 89. τῆς πρὸς Αὐγουστίν. (2φ) Παρὰ τῶν Αὐτ. αὐτῇ τῆς πρὸς Παμμάρχ. καὶ Μάρκην. κατὰ Ῥαφῖν. ἀπολογ. 1. τῇ αὐτῇ Τόμ. 2. σελ. 138. (2χ) Παρὰ τῶν Δαμασκ. αὐτῆς σελ. 721. (2ψ) Παρὰ Θεοδώρ. αὐτῆς βιβλ. 4. κεφ. 29. τῆς Ἰσορ. (2ω) Παρὰ Νικηφ. αὐτῆς. (3α) Παρὰ Σωκρ. αὐτῆς βιβλ. 4. κεφ. 25. (3β) Παρὰ Δαμασκ. αὐτῆς σελ. 643. (3γ) Παρὰ Ἰερωνύμ. αὐτῇ τῆς ἰσδοθ. πρὸς Ῥαφῖν. ἀπολογ. αὐτῆς σελ. 164. τῆς 2. Τόμ. μετεμνησμένους δὲ ὅσα ἡ τοιαύτη ἐπιγραφῆ. (3δ) Παρὰ τῶν Αὐτ. αὐτῇ τῆς πρὸς Παμμάρχ. ὑπὲρ τῶν κατὰ Ἰσίδωρ. βιβλ. ἀπολογ. αὐτῆς Τόμ. 2. σελ. 76. (3ε) Παρὰ Δαμασκ. αὐτῆς σελ. 783. (3ς) Ὁ Σωκρ. τῶν μὲν μνησθέν. (αὐτῶν)